

Nr 82

Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 308); given Stockholms slott den 19 mars 1971.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden, föreslå riksdagen att bifalla det förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. STRÄNG

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås i fråga om stämpelskatteförordningen (1964: 308) bl. a. ändringar med anledning av omorganisationen av sjöfartsverket och inrättandet av riksskatteverket. Bestämmelserna anpassas efter den nya jordabalkens regler om panträtt och inteckning i fast egendom och i tomträtt. Reglerna om tidpunkten för skattepliktens inträde vid förvärv av fast egendom och tomträtt ändras så, att skatteplikt aldrig inträder tidigare än när ansökan om lagfart resp. inskrivning beviljas eller förklaras vilande. Möjligheterna till återvinning av stämpelskatt utvidgas något.

Förslag till**Förordning om ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 308)**

Härigenom förordnas i fråga om stämpelskatteförordningen (1964: 308),

dels att i 17, 33, 35, 39, 46 och 47 §§ ordet "sjöfartsstyrelsen" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "sjöfartsverket" i motsvarande form,

dels att i 27, 29, 33, 35, 39, 46, 47 och 50 §§ ordet "kontrollstyrelsen" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "riksskatteverket" i motsvarande form,

dels att i 8 §, 37 § 1 mom., 44, 45 och 47—49 §§ ordet "inskrivningsdomare" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "inskrivningsmyndighet" i motsvarande form,

dels att 3, 4, 11, 12, 30, 32, 36 och 38 §§, 42 § 1 mom. och 43 § skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***3 §**

Stämpelskatt skall erläggas för förvärv av fast egendom genom köp, byte, tillskott till bolag eller förening, utdelning eller skifte från bolag eller förening, fusion av aktiebolag enligt 175 § lagen om aktiebolag eller expropriation eller annan inlösen på grund av stadgande om rätt eller skyldighet att lösa fast egendom.

Stämpelskatt skall erläggas även för förvärv av tomträtt genom upplåtelse, överlåtelse mot vederlag eller annat fång som avses i första stycket.

Har ett som gåva betecknat förvärv skett mot övertagande av ansvar för *intecknad* skuld eller eljest mot vederlag, skall frågan, om förvärvet är att anse som gåva eller som köp eller annat skattepliktigt fång, avgöras med hänsyn till samtliga omständigheter, av vilka förvärvets huvudsakliga innebörd framgår. Därvid skall dock värdet av egendomen anses vara det taxeringsvärde eller motsvarande värde, som enligt 8 § skall gälla såsom egendomens värde.

Har ett som gåva betecknat förvärv skett mot övertagande av ansvar för skuld, *för vilken borgenär har säkerhet på grundval av inteckning*, eller eljest mot vederlag, skall frågan, om förvärvet är att anse som gåva eller som köp eller annat skattepliktigt fång, avgöras med hänsyn till samtliga omständigheter, av vilka förvärvets huvudsakliga innebörd framgår. Därvid skall dock värdet av egendomen anses vara det taxeringsvärde eller motsvarande värde, som enligt 8 § skall gälla såsom egendomens värde.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Skatteplikt föreligger icke vid

1) förvärv från make, om förvärvet sker i syfte att för sammanläggning åstadkomma enhetliga lagfartsförhållanden beträffande makarnas fasta egendom;

2) förvärv genom byte i den mån vederlaget utgöres av annan fast egendom, om bytet sker för att åstadkomma en lämpligare fastighetsindelning eller utgör led i åtgärder för jordbrukets eller skogsbrukets yttre rationalisering;

3) sambruksförenings förvärv genom tillskott från medlem;

4) försäkringsbolags förvärv från annat försäkringsbolag i samband med sådant avtal om övertagande av det senare bolagets hela försäkringsbestånd, som avses i 295 § lagen om försäkringsrörelse;

5) förvärv av järnväg för allmän trafik eller av mark för sådan järnväg;

6) kommuns eller annan menighets förvärv av mark, vilken enligt fastställd plan skall användas för sådant ändamål som avses i 5 § 1 mom. b) eller d) kommunalskattelagen;

7) förvärv på grund av lagen om rätt i vissa fall för nyttjanderätts-havare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område;

8) förvärv med stöd av lagen om arrendators förköpsrätt, om den till vilken jordägaren sålt egendomen tidigare erlagt stämpelskatt för sitt fång;

9) förvärv av kronojord genom skatteköp eller eljest på grund av skattebrev;

10) förvärv av ständig besittningsrätt till kronohemman eller krononybygge, då på grund av förvärvet vinnes inrymning i sådan rätt;

11) upplåtelse av tomträtt i nybildad fastighet, vars mark tidigare helt eller till övervägande del ingått i fastighet som varit med tomträtt upplåten till samme tomt-rättshavare; eller

12) återgång av fång i fall, där rätt till återvinning föreligger enligt 42 §.

Om skattefrihet i vissa fall, då ansökan om lagfart eller inskrivning avslås, stadgas i 42 § 1 mom. sista stycket.

8) förvärv av kronojord genom skatteköp eller eljest på grund av skattebrev;

9) förvärv av ständig besittningsrätt till kronohemman eller krononybygge, då på grund av förvärvet vinnes inrymning i sådan rätt;

10) upplåtelse av tomträtt i nybildad fastighet, vars mark tidigare helt eller till övervägande del ingått i fastighet som varit med tomträtt upplåten till samme tomt-rättshavare; eller

11) återgång av fång i fall, där rätt till återvinning föreligger enligt 42 §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Inteckning för fordran

Inteckning

11 §

Beviljas inteckning för fordran eller förklaras ansökan om sådan inteckning vilande, skall stämpelskatt erläggas.

Beviljas inteckning eller förklaras ansökan om inteckning vilande, skall stämpelskatt erläggas.

Skatten utgår med fyra kronor för varje fullt tusental kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning beviljas eller ansökan om inteckning förklaras vilande, dock lägst med tio kronor.

Skatteplikt föreligger icke, när

1) inteckning meddelas i järnväg för allmän trafik;

2) vilandeförklarad ansökan om inteckning fullföljes;

2) inteckning meddelas på grund av 4 § lagen om inteckningshavares rätt till betalning ur ersättning, som utgår på grund av brandförsäkringsavtal; eller

3) inteckning meddelas på grund av 4 § lagen (1927: 79) om rätt för borgenär till betalning ur ersättning på grund av brandförsäkringsavtal;

3) beträffande inteckning i fast egendom vidtages sådan åtgärd, som avses i 21, 26, 27 eller 34 § förordningen angående inteckning i fast egendom, eller beträffande annan inteckning vidtages motsvarande åtgärd.

4) utbyte av pantbrev, vilandebevis eller intecknad fordringshandling äger rum;

5) inteckning utsträcker till att avse ytterligare en eller flera fastigheter eller ytterligare ett eller flera luftfartyg;

6) nytt pantbrev eller vilandebevis utfärdas i fall som avses i 22 kap. 5 § tredje stycket jordabalken och i 10 § andra stycket lagen (1927: 85) om dödande av förkommen handling; eller

7) sådan åtgärd vidtages beträffande inteckning i luftfartyg som avses i 29 eller 30 § lagen (1955: 227) om inskrivning av rätt till luftfartyg.

12 §¹

Beviljas inteckning eller förklaras ansökan därom vilande på grund av handling, som tidigare blivit företedd i samma avseende och då föranlett beskattning, skall skatt icke erläggas. Vad nu sagts skall gälla även då handlingen genom åtgärd, som avses i 11 § tred-

Nuvarande lydelse

je stycket 3), ersatts av ny handling.

Har inteckning, helt eller till visst belopp, dödats eller av annan anledning upphört att gälla och beviljas senare på grund av samma handling ny inteckning eller förklaras ansökan därom vilande, äger befrielse från skatt enligt första stycket rum endast om den nya inteckningen beviljas eller ansökan därom förklaras vilande inom ett år efter det att den tidigare inteckningen upphörde att gälla och åtgärden avser egendom, som helt eller delvis omfattades av den tidigare inteckningen.

Har en eller flera inteckningar dödats eller av annan anledning upphört att gälla och bifalles eller vilandeförklaras senare på grund av nya handlingar ansökan om en eller flera nya inteckningar i egendom, som helt eller delvis omfattades av den eller de tidigare inteckningarna, skall skatten nedsättas med belopp motsvarande skatten för den eller de tidigare inteckningarna. Sådan skattenedsättning skall dock äga rum endast om den eller de nya inteckningarna beviljas eller ansökan därom förklaras vilande inom ett år efter det att den eller de tidigare inteckningarna upphörde att gälla.

Har skatt tillgodoräknats enligt tredje stycket, skall anteckning därom göras på handling till den eller de inteckningar som upphört att gälla.

Föreslagen lydelse

Har en eller flera inteckningar, helt eller till visst belopp, dödats eller av annan anledning upphört att gälla och bifalles eller vilandeförklaras senare ansökan om en eller flera nya inteckningar i egendom, som helt eller delvis omfattades av den eller de tidigare inteckningarna, skall skatten nedsättas med belopp motsvarande skatten för den eller de tidigare inteckningarna. Sådan skattenedsättning skall dock äga rum endast om den eller de nya inteckningarna beviljas eller ansökan därom förklaras vilande inom ett år efter det att den eller de tidigare inteckningarna upphörde att gälla.

Har skatt tillgodoräknats enligt första stycket, skall anteckning därom göras på handling till den eller de inteckningar som upphört att gälla.

30 §

1 m o m. Beslut rörande stämpelskatt meddelas

a) beträffande förvärv av fast egendom eller tomträtt av den inskrivningsdomare, hos vilken lagfart eller inskrivning sökes, på den

1 m o m. Beslut rörande stämpelskatt meddelas

a) beträffande förvärv av fast egendom eller tomträtt av den inskrivningsmyndighet, hos vilken lagfart eller inskrivning sökes, på

Nuvarande lydelse

inskrivningsdag då ansökan i ärendet först upptages;

b) beträffande inteckning av den inskrivningsdomare, hos vilken inteckning sökes, på den inskrivningsdag då ansökan bifalles eller, om ansökan förklaras vilande, på den inskrivningsdag då så sker;

c) beträffande förvärv av fartyg av sjöfartsstyrelsen; och

d) i övriga fall av kontrollstyrelsen.

Föreslagen lydelse

den inskrivningsdag då ansökan bifalles eller, om ansökan förklaras vilande, på den inskrivningsdag då detta sker;

b) beträffande inteckning av den inskrivningsmyndighet, hos vilken inteckning sökes, på den inskrivningsdag som avses under a);

c) beträffande förvärv av fartyg av sjöfartsverket; och

d) i övriga fall av riksskatteverket.

Möter hinder mot att meddela beslut rörande skatten på inskrivningsdag, som anges i a) eller b), skall beslutet meddelas på den inskrivningsdag, som först infaller efter det att hindret blivit undanröjt.

I fall, som avses i c) och d), må beslut om fastställande av skatt ej meddelas senare än ett år efter utgången av det kalenderår, varunder skatteplikten inträdde. Har slutligt beslut ej meddelats inom denna tid men har anmälan som avses i 17 § eller deklaration avgetts, skall så anses, som om skatten den dag tiden utgick fastställts genom slutligt beslut i överensstämmelse med sådan handling. Har preliminärt beslut meddelats, skall skatten i stället anses ha nämnda dag slutligt fastställts i överensstämmelse med det preliminära beslutet.

2 m o m.² Myndighet, som enligt 1 mom. har att meddela beslut rörande skatt, är beskattningsmyndighet.

Skatteplikt inträder, i fall som avses i

a) 3 §, när ansökan om lagfart eller inskrivning först upptages;

b) 11 §, när inteckningen beviljas eller ansökan därom förklaras vilande;

c) 13 §, när förvärvet sker;

d) 19 §, när registrering som sägs i 27 § andra stycket a) sker;

e) 20 §, när registrering sker;

f) 21 §, när handlingen utlämnas,

g) 24 §, när överlåtelse eller pantsättning sker eller innehavaren dessförrinnan avlider; samt

h) 28 §, när dragning sker.

Skatteplikt inträder, i fall som avses i

a) 3 §, när ansökan om lagfart eller inskrivning av tomträtt beviljas eller förklaras vilande;

32 §

I förhållande till statsverket skola för skattens erläggande svara, beträffande skatt för

a) förvärv av fast egendom, tomträtt eller fartyg, båda kontrahenterna;

b) inteckning, den som vid tidpunkten för skattepliktens inträde

b) inteckning, den som vid tidpunkten för skattepliktens inträde

² Senaste lydelse 1964: 803.

Nuvarande lydelse

är behörig att *medge* inteckning i egendomen;

Föreslagen lydelse

är behörig att *ansöka om* inteckning i *den fasta* egendomen *eller i tomträtten eller, i fråga om annan egendom; att medge inteckningen;*

c) aktie eller insats i svenskt bolag, bolaget och de som äro ledamöter i bolagets styrelse sedan skatteplikt inträtt;

d) obligation, som avses i 21 §, och här i riket utfärdat certifikat, som sägs i 21 eller 24 §, utfärdaren;

e) annan handling, för vilken enligt 24 § skatteplikt föreligger, den som överlåter eller pantsätter handlingen eller, då skatteplikt inträder på grund av dödsfall, innehavarens dödsbo; samt

f) lotteri, den som anordnar detta.

När flera svara för skattens erläggande, åligger ansvarigheten dem solidariskt.

Skattskyldig är den som i varje särskilt fall är gentemot statsverket ansvarig för skattens erläggande.

36 §

I fall, som avses i 30 § 1 mom. första stycket a) eller b), skall skatten inbetalas till *inskrivningsdomaren* inom en månad från den dag, då expedition i ärendet blir tillgänglig för sökanden, eller, vid tillämpning av andra stycket samma moment, den senare dag, då beslutet om skattens fastställande meddelas. Innan expedition i ärendet blivit tillgänglig eller beslut som nu sagts blivit meddelat, må skatten icke mottagas. Fastställer överrätt skatten till högre belopp än *inskrivningsdomaren* förut beräknat eller vitsordar skattskyldig anmärkning av den enligt 48 § förordnade granskningsmyndigheten, skall sålunda tillkommande skattebelopp inbetalas till länsstyrelsen i det län, dit beskattningsmyndigheten hör, inom en månad efter det att överrättens beslut meddelats eller granskningsmyndigheten erhållit meddelande om vitsordandet.

I fall, som avses i 30 § 1 mom. första stycket a) eller b), skall skatten inbetalas till *beskattningsmyndigheten* inom en månad från den dag, då expedition i ärendet blir tillgänglig för sökanden, eller, vid tillämpning av andra stycket samma moment, den senare dag, då beslutet om skattens fastställande meddelas. Innan expedition i ärendet blivit tillgänglig eller beslut som nu sagts blivit meddelat, må skatten icke mottagas. Fastställer överrätt skatten till högre belopp än *beskattningsmyndigheten* förut beräknat eller vitsordar skattskyldig anmärkning av den enligt 48 § förordnade granskningsmyndigheten, skall sålunda tillkommande skattebelopp inbetalas till länsstyrelsen i det län, dit beskattningsmyndigheten hör, inom en månad efter det att överrättens beslut meddelats eller granskningsmyndigheten erhållit meddelande om vitsordandet.

I fall, som avses i 30 § 1 mom. första stycket c) eller d), åligger det den skattskyldige att inbetala skatten genom insättning på beskattningsmyndighetens postgirokonto inom den tid, som gäller för avgivande av anmälan, som avses i 17 §, eller av deklaration. Om den av beskattningsmyndigheten eller besvärmyndighet fastställda skatten överstigit vad som skolat utgöras enligt anmälan eller deklaration eller, då be-

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

slut förut meddelats i saken, enligt det beslut som närmast föregått, åligger det den skattskyldige att inom tid, som beskattningsmyndigheten bestämmer, till denna inbetala det felande beloppet. Vad nu sagts skall även gälla, om skatt fastställts ehuru anmälan eller deklaration ej avgetts.

När synnerliga skäl äro därtill, må beskattningsmyndighet, som avses i andra stycket, bevilja anstånd med skattens erläggande.

Den handling, som ligger till grund för skattens fastställande, må beskattningsmyndigheten icke utlämna, förrän skatten erlagts.

Den handling, som ligger till grund för skattens fastställande eller, när fråga är om *inteckning i fast egendom eller tomträtt, pantbrev eller vilandebevis* må beskattningsmyndigheten icke utlämna, förrän skatten erlagts.

38 §

Till bevis om att skatt blivit erlagd skall den myndighet, som enligt 36 § har att uppbära skatten, förse den handling, som ligger till grund för skattens fastställande, med stämpel. Kan detta icke ske, skall avskrift av handlingen på motsvarande sätt stämpelbeläggas. Där fråga är om fartyg, aktie eller insats i svenskt bolag eller lotteri, skall stämpelbeläggning dock icke ske.

Från skyldigheten att förse handling med stämpel må *kontrollstyrelsen* efter samråd med riksrevisionsverket besluta om undantag.

Till bevis om att skatt blivit erlagd skall den myndighet, som enligt 36 § har att uppbära skatten, förse den handling, som ligger till grund för skattens fastställande, eller, när fråga är om *inteckning i fast egendom eller tomträtt, pantbrevet eller vilandebeviset* med stämpel. Kan detta icke ske, skall avskrift av handlingen på motsvarande sätt stämpelbeläggas. Där fråga är om fartyg, aktie eller insats i svenskt bolag eller lotteri, skall stämpelbeläggning dock icke ske.

Från skyldigheten att förse handling med stämpel må *riksskatteverket* efter samråd med riksrevisionsverket besluta om undantag.

42 §

1 m o m. Har efter det att beslut meddelats om fastställande av stämpelskatt

a) ansökan om lagfart, inskrivning eller inteckning avslagits på grund av att den åberopade handlingen var ogiltig;

b) lagfart, inskrivning eller inteckning av samma skäl undanröjts genom dom eller beslut som vunnit laga kraft;

1 m o m. Har efter det att beslut meddelats om fastställande av stämpelskatt

a) ansökan om lagfart, inskrivning av *tomträtt* eller inteckning avslagits;

b) lagfart, inskrivning av *tomträtt* eller inteckning undanröjts genom dom eller beslut som vunnit laga kraft; eller

Nuvarande lydelse

c) fång blivit ogiltigt på grund av bestämmelser om inskränkning i rätten att förvärva fast egendom;

d) avtal rörande förvärv av fast egendom återgått i fall där ansökan om lagfart jämlikt 6 § 3 mom. eller 9 § andra stycket förordningen angående lagfart å fast egendom förklarats vilande och ansökan, som gjorts inom sex månader från förvärvet, om utbrytning av förvärvat område eller undanröjande av annat hinder mot lagfart lämnats utan bifall genom lagakraftvunnet beslut; eller

e) avtal rörande förvärv av fast egendom eller tomträtt återgått i fall där egendomen enligt fångeshandlingen förvärvats för att användas till viss bebyggelse eller annat särskilt ändamål och ansökan, som gjorts inom sex månader från förvärvet, om tillstånd till den avsedda användningen lämnats utan bifall genom lagakraftvunnet beslut;

äger den skattskyldige erhålla återvinning av skatten.

Föreslagen lydelse

c) ansökan om lagfart, inskrivning av tomträtt eller inteckning återtagits, innan lagfarten, inskrivningen eller inteckningen beviljats;

äger den skattskyldige erhålla återvinning av skatten.

Beslut om återvinning medför frihet från skyldighet att erlagga fastställd skatt, där skatten ännu icke erlagts, och eljest rätt att återfå skatten enligt vad i 47 § närmare stadgas.

Avslås i fall, som avses i första stycket, ansökan om lagfart eller inskrivning sist på den inskrivningsdag, då beslut rörande skatten meddelas, skall skatt för förvärvet icke fastställas.

43 §

Beslut enligt 42 § om återvinning av skatt meddelas av beskattningsmyndigheten. Den som vill erhålla återvinning skall skriftligen ansöka därom hos myndigheten inom ett år efter det att förutsättningar för återvinning inträtt. Ansökan må dock alltid göras inom tre år från dagen för beskattningsmyndighetens beslut om skattens fastställande.

I fall, som sägs i 42 § 1 mom., må ansökan icke bifallas med mindre vilandeförklarad ansökan återtages ansökan om inteckning enligt 42 § 1 mom. c) och har vilandebevis utfärdats, må an-

Nuvarande lydelse

*om lagfart, inskrivning eller in-
teckning, som föranlett skattens
fastställande, återtages.*

När skattskyldig vitsordat an-
märkning, som framställts av den
enligt 48 § förordnade gransk-
ningsmyndigheten, skall vid till-
lämpningen av 43—45 §§ anses,
som om beslut om skattens fast-
ställande blivit meddelat av *in-
skrivningsdomaren*, när gransk-
ningsmyndigheten erhållit medde-
lande om vitsordandet.

Föreslagen lydelse

*sökan om återvinning av skatt icke
bifallas med mindre vilandebevi-
set återställes till inskrivningsmyn-
digheten.*

När skattskyldig vitsordat an-
märkning, som framställts av den
enligt 48 § förordnade gransk-
ningsmyndigheten, skall vid till-
lämpningen av 43—45 §§ anses,
som om beslut om skattens fast-
ställande blivit meddelat av *in-
skrivningsmyndigheten*, när
granskningsmyndigheten erhållit
meddelande om vitsordandet.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1972.
 2. Äldre bestämmelser om tidpunkten för beslut om stämpelskatt och för skattepliktens inträde samt om återvinning gäller fortfarande i fråga om ansökan om lagfart, inskrivning av tomträtt eller inteckning som har gjorts före ikraftträdandet.
 3. Äldre bestämmelser om skattefrihet gäller fortfarande i fråga om förvärv som skett med stöd av lagen (1943: 884) om arrendators för-
köpsrätt.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 19 mars 1971.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASP-LING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, FELDT.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 308)* och anför.

Inledning

1970 års riksdag har antagit en ny jordabalk (1970: 994). Jordabalken (JB) skall enligt lagen (1970: 995) om införande av nya jordabalken (JP) träda i kraft den 1 januari 1972.

I JB har panträtt i fast egendom och i tomträtt getts en ny juridisk konstruktion och ordningen för upplåtelse av panträtt är en annan än den nuvarande. Stämpelskatteförordningen (1964: 308, SF) måste i sak anpassas efter JB. Även i terminologiskt hänseende bör en anpassning ske.

I samband med den översyn av SF som sålunda aktualiserats genom JB:s tillkomst har det befunnits lämpligt att också ta upp vissa frågor om förenkling av SF:s regelstoff.

I enlighet med vad som anförts har inom finansdepartementet utarbetats förslag till förordning om ändring i SF. I ärendet har samråd ägt rum med chefen för justitiedepartementet.

Vissa ändringar i expeditionskungörelsen (1964: 618) och i stämpelkungörelsen (1964: 619) föranleds av JB och de ändringar som nu föreslås i SF. Till dessa frågor torde jag få återkomma i ett annat sammanhang.

Författningsförslaget

Vissa rent terminologiska ändringar är påkallade av den år 1969 genomförda omorganisationen av sjöfartsverket (SFS 1969: 320, prop. 1969: 58, JoU 1969: 17, 2LU 1969: 50, SU 1969: 96, rskr 1969: 200, 224, 243). Omorganisationen innebar bl. a. att sjöfartsstyrelsen gick upp i sjöfartsverket och begreppet sjöfartsstyrelsen försvann. Genom inrättandet år 1970 av riksskatteverket har kontrollstyrelsen upphört att finnas till, och dess uppgifter har övertagits av riksskatteverket (SFS 1970: 912, prop. 1970: 191, BeU 1970: 67, rskr 1970: 454). Vissa av de ändringar som föreslås nu i SF hänger samman med detta.

I flera paragrafer i SF används termen inskrivningsdomare som beteckning på myndighet som handlägger inskrivningsärenden. I JB betecknas myndigheten i stället inskrivningsmyndighet (19: 2), medan termen inskrivningsdomare reserverats för den lagfarne tjänsteman som förestår myndigheten (samma lagrum). Ordet inskrivningsdomare i SF bör därför bytas ut mot inskrivningsmyndighet.

De jämkningar i terminologiskt hänseende som har berörts nu torde inte kräva ytterligare motivering.

3 §

Enligt 1 § förordningen (1875: 42 s. 12) angående inteckning i fast egendom (IF) skall till grund för inteckning ligga "skuldebrev eller annan handling, varpå fordran grundas". Om fastighetsägaren på en sådan handling tecknar medgivande till att hans fasta egendom skall utgöra pant för fordringen, får denna intecknas. Motsvarande gäller när panträtt upplåts i tomrätt. Den grundläggande tanken bakom panträttsinstitutet i IF är att den handling — fordringsbeviset — som reglerar rättsförhållandet mellan borgenär och gäldenär ges in till rätten för inteckning.

I JB har den nuvarande konstruktionen av fastighetspanträtten övergivits. I det intecknade fordringsbevisets ställe träder pantbrevet. Detta skall endast kunna lämnas som säkerhet för fordran och är inte bärare av någon personlig betalningsförpliktelse. En borgenär måste alltid kunna hänvisa till en fordran, för vilken pantbrevet överlämnats som pant. För uttagande av pantbrev och upplåtelse av panträtt skall följande gälla. Fastighetsägaren ger in en skriftlig ansökan om inteckning. Ansökan skall innehålla uppgift om dels det penningbelopp på vilket inteckningen skall lyda, dels den eller de fastigheter som avses (jfr 22: 2 st. 1 JB). Inskrivningsmyndigheten beviljar inteckning och på grundval av denna utfärdas pantbrevet (22: 5 JB). Panträtten upplåts genom att fastighetsägaren lämnar över pantbrevet som pant för fordringen (6: 2 st. 1 JB). Motsvarande skall gälla vid upplåtelse av panträtt i tomrätt (13: 1 st. 2 och 22: 15 JB).

Den ändring som föreslås i förevarande paragraf är rent formell. Sålunda har lydelsen av tredje stycket jämkats så, att bestämmelsen omfattar såväl det fallet att den ifrågakomna fordringen är intecknad, t. ex. enligt lagen (1966: 454) om företagsinteckning, som det fallet att pantbrev enligt JB lämnats som säkerhet för fordran.

4 §

Enligt 4 § första stycket 8 SF föreligger inte skatteplikt vid förvärv som sker med stöd av lagen (1943: 884) om arrendators förköpsrätt. Nämda lag upphävs vid JB:s ikraftträdande (2 § JP). Punkten 8 föreslås därför få utgå. För det fall att förvärv av det slag som nu åsyftas sker före den 1 januari 1972 — då ändringarna i SF föreslås träda i kraft — men ansökan om lagfart ges in till inskrivningsmyndigheten efter nämnda dag föreslås en särskild övergångsbestämmelse (punkt 3 i de föreslagna övergångsbestämmelserna) av innebörd, att förvärvet inte heller efter förordningens ikraftträdande är skattepliktigt. Ändringen i 4 § medför att punkterna 9—12 i första stycket måste numreras om.

Skälet till att låta också paragrafens andra stycke utgå återkommer jag till i det följande.

11 och 12 §§

Gällande rätt. Huvudregeln är att stämpelskatt skall erläggas, om inteckning för fordran beviljas eller ansökan därom förklaras vilande (11 § första stycket). Härifrån görs vissa undantag (11 § tredje stycket). Sålunda föreligger inte skatteplikt, när (1) inteckning meddelas i järnväg för allmän trafik, (2) inteckning meddelas på grund av 4 § lagen (1927: 79) om inteckningshavares rätt till betalning ur ersättning, som utgår på grund av brandförsäkringsavtal, eller (3) beträffande inteckning i fast egendom vidtas sådan åtgärd som avses i 21, 26, 27 eller 34 § IF eller beträffande annan inteckning vidtas motsvarande åtgärd. I 21 § IF ges bestämmelser om utbyte, dvs. en inteckningsåtgärd varigenom en eller flera inteckningshandlingar sätts i stället för en tidigare intecknad fordringshandling. 26 och 27 §§ IF innehåller bestämmelser om utbrytning av ägarhypotek. Sådan utbrytning kan ske till förmån antingen för fastighetsägaren (26 § IF) eller, i samband med utmätning eller konkurs, för dennes borgenärer (27 § IF). Utbrytningen innebär att inteckningsrätten frigörs från sambandet med den ursprungliga inteckningshandlingen till ett belopp som motsvarar ägarhypoteket. Om utbrytningen sker till förmån för fastighetsägaren, har denne rätt att få en ny inteckning fastställd för det avskrivna beloppet med förmånsrätt närmast efter inteckningshavarens återstående fordran. Vid utbrytning till förmån för fastighetsägarens borgenärer utfärdas den nya inteckningshandlingen

av utmätningsmannen resp. konkursförvaltaren. I 34 § IF slutligen ges bestämmelser om uppdelning av gemensam inteckning i särskilda inteckningar som inte medför inteckningsrätt i alla fastigheterna.

Motsvarigheter till IF:s bestämmelser om utbyte finns i 21 § lagen om företagsinteckning och 21 § lagen (1955: 227) om inskrivning av rätt till luftfartyg. Sistnämnda lag innehåller också bestämmelser om utbrytning av ägarhypotek (29 och 30 §§).

Enligt 12 § första stycket SF skall skatt inte utgå på nytt, om inteckning söks på grund av handling som tidigare har företetts i samma syfte och då föranlett beskattning. Skattefriheten inskränks dock genom andra stycket. När en inteckning för fordran har dödats eller upphört att gälla av annan anledning och ny inteckning på grund av samma handling därefter söks i den förut intecknade egendomen eller del av den, måste den nya ansökan bifallas eller förklaras vilande inom ett år efter det att den tidigare inteckningen upphörde att gälla, om befrielse från skatt enligt första stycket skall få äga rum. I tredje stycket ges bestämmelser om nedsättning av skatt vid s. k. inteckningssanering. Bestämmelserna har utformats efter förebild av andra stycket. Förutsättningarna för sådan nedsättning är desamma som för skattebefrielse enligt andra stycket utom i ett avseende: medan andra stycket handlar om det fallet att ny inteckning meddelas (eller förklaras vilande) på grund av *samma handling* som tidigare varit intecknad, handlar tredje stycket om det fallet att den nya inteckningen meddelas (eller förklaras vilande) på grund av *ny handling*.

I 12 § fjärde stycket meddelas bestämmelser om skyldighet för inskrivningsdomaren att göra anteckning om beviljad skattenedsättning enligt tredje stycket på handling till den eller de inteckningar som upphört att gälla.

Departementschefen. 1927 års lag om inteckningshavares rätt till betalning ur ersättning, som utgår på grund av brandförsäkringsavtal, har fått ändrad rubrik (SFS 1970: 1011). Den nya benämningen bör föras in i 11 § tredje stycket 3.

Bestämmelserna i 12 § första stycket om skattefrihet torde ha betydelse endast i tre fall: *dels* när vilandeförklarad inteckningsansökan fullföljs och inteckning beviljas, *dels* när ett redan intecknat fordringsbevis intecknas till ytterligare säkerhet i annan egendom än den i vilken inteckningen tidigare beviljats, *dels* när ny inteckning söks på grund av fordringsbevis som tidigare varit intecknat och den tidigare inteckningen dödats eller upphört att gälla av annan anledning.

Motsvarigheten i JB till rättsinstitutet inteckning till ytterligare säkerhet är institutet utsträckning (22: 7 JB). Bestämmelserna härom äger inte tillämpning i fråga om inteckning i tomträtt (jfr 22:7 och 22: 15 JB). Möjlighet till inteckning för ytterligare säkerhet finns utanför JB endast

vid inteckning i luftfartyg (jfr 3 § lagen om inskrivning av rätt till luftfartyg).

Enligt min mening skulle bestämmelserna om skattefrihet vid inteckning i vissa fall vinna i klarhet och överskådlighet, om de fall som avses med 12 § första stycket — utom de fall där nyinteckning söks efter det att tidigare inteckning upphört att gälla — förs över till 11 § för att däri ingå bland de undantag från huvudregeln i första stycket som anges punktvis i paragrafens tredje stycke. I förslaget har i överensstämmelse med vad som anförts tillagts två nya punkter i 11 § tredje stycket, av vilka den ena avser det fallet att vilandeförklarad ansökan om inteckning fullföljs (punkt 2) och den andra det fallet att inteckning i fast egendom eller i luftfartyg utsträcks (punkt 5).

Till det tredje fallet då 12 § första stycket äger tillämpning — eller således när ny inteckning söks på grund av samma fordringshandling — återkommer jag i det följande.

Vid JB:s ikraftträdande upphävs IF. Hänvisningarna i 11 § SF till IF kan således inte stå kvar. Bestämmelserna i 21 § IF om utbyte motsvaras i JB av 22: 8. Vidare finns bestämmelser om utbyte i 21 § lagen om företagsinteckning och 21 § lagen om inskrivning av rätt till luftfartyg. Hänvisningen till 21 § IF bör ersättas med en särskild regel om skattefrihet vid utbyte. I förslaget har en sådan regel tagits upp som punkt 4 i 11 § tredje stycket. Med hänsyn till att bestämmelserna om utbyte av pantbrev äger motsvarande tillämpning i fråga om vilandebevis (22: 14 JB), bör undantaget avse även sådant bevis.

Någon motsvarighet till rättsinstitutet utbrytning av ägarhypotek finns inte i JB (jfr prop. 1970: 20 del B s. 611) men däremot i lagen om inskrivning av rätt till luftfartyg (29 och 30 §§). Hänvisningen i 11 § till bestämmelserna i IF om utbrytning bör ändras till att avse motsvarande regler beträffande luftfartyg. Det nu åsyftade undantaget från skatteplikt har i förslaget tagits upp i 11 § tredje stycket 7.

Motsvarighet till bestämmelserna i 34 § IF om uppdelning av gemensam inteckning saknas i såväl JB (jfr anf. prop. del A s. 414) som annan lagstiftning om inteckning. Hänvisningen i 11 § SF till 34 § IF kan därför utgå.

Enligt 22: 5 sista stycket JB skall inskrivningsmyndigheten i vissa fall utfärda nytt pantbrev på grund av inteckning som har beviljats tidigare. I detta fall skall givetvis någon skatteplikt inte inträda. I tydlighetens intresse föreslås emellertid att detta uttryckligen anges i SF. Regeln bör för fullständighetens skull omfatta även fall när inskrivningsmyndighet enligt 10 § andra stycket lagen (1927: 85) om dödande av förkommen handling utfärdat nytt pantbrev (jfr 22: 5 st. 2 JB). I förslaget har dessa båda undantag tagits upp som punkt 6 i 11 § tredje stycket.

Om utsträckningsfallen och de fall då en vilandeförklarad inteck-

ningsansökan fullföljs förs över från 12 § till 11 § i överensstämmelse med vad jag har anfört, kommer 12 § att reglera endast sådana fall, då ansökan om ny inteckning görs sedan en tidigare inteckning har dödats eller upphört att gälla på annat sätt, vare sig den nya ansökan grundar sig på den tidigare företedda inteckningshandlingen eller på nya handlingar. 12 § första stycket fyller inte någon funktion med den lösning som jag förordat utan kan utgå.

Före den 1 juli 1968 förelåg ytterligare en skillnad mellan 12 § andra och tredje styckena än den som gäller inteckningshandlingen. Sålunda föreskrevs för skattebefrielse enligt andra stycket en frist på ett år, medan tredje stycket innehöll ett krav på samtidighet: ansökan om dödning av den gamla inteckningen och ansökan om nyinteckning skulle ske samtidigt för att skattenedsättning skulle få äga rum.

Med hänsyn dels till att 12 § första stycket i enlighet med vad som förut anförts inte bör behållas, dels till att andra och tredje styckena numera föreskriver samma tidsfrist, bör emellertid de båda styckena arbetas samman till ett stycke på så sätt att det nuvarande tredje stycket får omfatta även fall som avses i andra stycket. Härigenom undgår man att tynga bestämmelserna med de detaljföreskrifter som är påkallade med hänsyn till förekommande olikheter i panträttskonstruktionerna och i fråga om ordningen för upplåtande av panträtt.

Bestämmelserna i 12 § första stycket i den föreslagna lydelsen om nedsättning av skatt äger tillämpning oavsett om den nya inteckningen bifalls eller förklaras vilande på grund av tidigare intecknad fordringshandling, ny eller nya fordringshandlingar eller ny ansökan om inteckning i fast egendom eller i tomrätt. Avgörande är enligt förslaget, förutom tidsfristen, att den eller de nya inteckningarna kan sägas ersätta helt eller delvis en eller flera äldre inteckningar som upphört att gälla.

Ändringen i det nuvarande fjärde stycket i 12 § är av rent redaktionell natur.

30 §

Gällande rätt. I paragrafen ges bestämmelser om bl. a. när beslut om stämpelskatt skall meddelas och när skatteplikt inträder.

Enligt 1 mom. första stycket a) skall beslut om stämpelskatt meddelas på den inskrivningsdag, då ansökan om lagfart eller inskrivning av tomrätt först tas upp. Gäller ansökan inteckning för fordran skall enligt samma stycke b) beslutet meddelas på den dag då ansökan bifalls eller, om ansökan förklaras vilande, på den inskrivningsdag då så sker. Enligt 2 mom. andra stycket a) och b) inträder skatteplikt vid motsvarande tidpunkter. Avslås ansökan om lagfart eller inskrivning av tomrätt sist på den inskrivningsdag, då beslut rörande skatten meddelas, och grundas avslaget på omständighet som medför rätt till återvinning,

skall skatt för förvärvet inte fastställas (42 § 1 mom. st. 3). En erinran om denna bestämmelse finns i 4 § andra stycket.

Departementschefen. Traditionellt betraktas stämpelskatt vid lagfart som en skatt på fastighetsomsättningen (jfr 3 §). Det är mot bakgrund av denna uppfattning som bestämmelserna i förevarande paragraf bör ses. För att regleringen inte skall leda till stötande resultat har man emellertid måst föra in i SF modifierande bestämmelser, nämligen reglerna om återvinning av skatt (42 §).

Enligt dessa skall skatt som fastställts och erlagts betalas åter, om vissa särskilt angivna återvinningsgrunder föreligger. Har skatten inte erlagts, innebär återvinningsbeslutet befrielse från skyldighet att erlagga den fastställda skatten. Gemensamt för återvinningsgrunderna är att de i princip utgörs av omständigheter över vilka förvärvaren — den skattskyldige — inte kunnat råda. Vid tillkomsten av SF avvisades nämligen tanken på att generellt medge återvinning, så snart avtal om förvärv av fast egendom gått åter (prop. 1964: 75 s. 258). I sådana fall då avtalet gått åter men rätt till återvinning enligt 42 § inte föreligger, kan befrielse från eller återbetalning av stämpelskatt medges med stöd av den allmänna dispensbestämmelsen i 56 §.

Gällande rätt medger uppskov i inskrivningsärenden för ett par särskilda fall. Enligt JB får emellertid inskrivningsmyndigheten en generell möjlighet att skjuta upp avgörandet av ett inskrivningsärende till viss senare inskrivningsdag, om det är nödvändigt för utredningen (19: 9). Det förutsätts då att ansökan inte skall avvisas eller avslås omedelbart. I 20: 6 JB anges i vilka fall lagfartsansökan skall avslås. Motsvarande regler återfinns beträffande ansökan om inskrivning av tomträtt i 21: 2 JB och beträffande ansökan om inteckning i 22: 3 JB.

Enligt min mening är tiden inne att ta den ifrågasatt regleringen under omprövning. Även om regleringen väl kan försvaras från snävt skattetekniska synpunkter lär ingen kunna bestrida att den är svåröverskådlig och föga rationell. För egen del är jag beredd att föreslå den ändringen, att skatteplikt vid förvärv av fast egendom eller tomträtt inte skall inträda, förrän ansökan bifalls eller förklaras vilande. Ett senareläggande av tidpunkten för skattepliktens inträde i nu åsyftade fall — och därmed också tidpunkten för fastställande av skatten — skulle innebära en avsevärd förenkling av regelsystemet och minska antalet ärenden om återvinning eller dispens. De nackdelar från statsfinansiell synpunkt som kan vara förenade med den lösning som jag förordar torde mer än väl uppvägas av de nyss antydda fördelarna. Med den ifrågasatta utformningen av 1 mom. första stycket a) och 2 mom. andra stycket a) behöver stämpelskatt inte erläggas, när ansökan avslås omedelbart eller avgörandet skjuts upp.

Bestämmelserna i 30 § 1 mom. första stycket a) och 2 mom. andra

stycket a) har i förslaget utformats i överensstämmelse med vad jag har anfört. Övriga ändringar i paragrafen är av redaktionell natur.

Till de ändringar i återvinningsreglerna som föranleds av förslaget i denna del återkommer jag i det följande.

32, 36 och 38 §§

Ändringarna är rent formella och innebär bl. a. att bestämmelserna anpassats efter JB:s regler om ordningen för uttagande av pantbrev (jfr vad som anförts vid 3 §).

42 §

Gällande rätt. I paragrafen ges bestämmelser om återvinning av stämpelskatt. Bestämmelserna har berörts något i anslutning till 30 §. Här skall endast tilläggas följande beträffande 1 mom. i paragrafen.

Återvinningsgrunderna anges i fem punkter. Uppräkningen inleds med det fallet att ansökan om lagfart, inskrivning eller inteckning avslås på grund av att den åberopade handlingen är ogiltig (punkt a). Återvinning medges också om beviljad lagfart, inskrivning eller inteckning undanröjs på nämnda grund (punkt b). Vidare medges återvinning, när förvärv har blivit ogiltigt på grund av bestämmelser om inskränkning i rätten att förvärva fast egendom (punkt c) eller när avtal om förvärv av visst område av fastighet blivit ogiltigt, sedan lagfartsansökan förklarats vilande, enär tillstånd till den för lagfart nödvändiga fastighetsbildningsåtgärden inte lämnats (punkt d). Slutligen föreligger rätt till återvinning, när förvärv av fast egendom eller tomt-rätt skett för visst ändamål men förfelat sitt syfte genom att tillstånd till den avsedda användningen inte beviljas (punkt e). För att återvinning skall medges enligt de två sista punkterna krävs att ansökan om fastighetsbildningsåtgärd resp. tillstånd till avsedd användning har gjorts inom sex månader från förvärvet. Som nämnts förut skall beskattning underlåtas, när ansökan om lagfart eller inskrivning av tomt-rätt avslås redan på den inskrivningsdag, då stämpelskatten enligt 30 § skall fastställas och en återvinningssituation föreligger (42 § 1 mom. st. 3; jfr 4 § st. 2).

Departementschefen. Ändringsförslagen berör endast 1 mom. i paragrafen och hänger till en del samman med förslaget att senarelägga tidpunkten för skattepliktens inträde vid förvärv av fast egendom eller tomt-rätt. Sålunda kan på grund av den föreslagna ändringen i 30 § bestämmelserna i 42 § 1 mom. tredje stycket utgå. Hänvisningen i 4 § till nämnda stycke kan då inte stå kvar.

Vissa ändringar är rent formella. Sålunda har uttrycket inskrivning i 1 mom. första stycket a) och b) preciserats till att avse inskrivning av

tomträtt. Detta innebär att anpassning efter JB:s terminologi (jfr rubrikerna till 21 och 23 kap. JB). Motsvarande ändring har vidtagits i andra paragrafer i SF (se 30 och 43 §§).

För att rätt till återvinning av skatt skall föreligga, när ansökan om lagfart, inskrivning av tomträtt eller inteckning avslås eller beviljad lagfart, inskrivning eller inteckning undanröjs, krävs det enligt gällande rätt att den handling som åberopats var ogiltig. Återvinningsrätt föreligger således inte i alla situationer, då ansökan avslås eller beslut om inskrivning undanröjs. Enligt min mening bör de nuvarande reglerna modifieras på denna punkt. Alldeles oavsett grunden för avslagsbeslutet eller beslutet om undanröjande bör återvinning således kunna ske. De fall där ett avslagsbeslut grundar sig på annan omständighet än att den åberopade handlingen var ogiltig och annan återvinningsgrund inte heller föreligger torde vara så sällsynta, att de inte bör möta något hinder att i enkelhetens och klarhetens intresse slopa det nuvarande ogiltighetskravet i 1 mom. första stycket a) och b). Vad angår det fall som avses med punkten b) tillkommer att beslutet om undanröjande kan grunda sig på att inskrivningsmyndigheten förfarit oriktigt, i vilket fall den skattskyldige inte bör vara hänvisad endast till möjligheten att dispensvägen befrias från fastställd skatt.

Bestämmelserna i 1 mom. första stycket a) och b) har utformats i överensstämmelse med vad som har anförts.

En ny återvinningsgrund föreslås i 1 mom. första stycket (punkt c i förslaget). Rätt till återvinning skall enligt den nya punkten föreligga, så snart ansökan om lagfart, inskrivning av tomträtt eller inteckning återtogs, sedan skatteplikt har inträtt på grund av att ansökan förklarats vilande. Fall där en ansökan tas tillbaka och någon återvinningsgrund enligt gällande rätt inte föreligger torde vara så sällsynta att den nya återvinningsgrunden inte synes ha någon betydelse från statsfinansiell synpunkt. Att inrymma en möjlighet till återvinning i nu avsedda fall synes inte heller vara oförenligt med de principer på vilka 42 § vilar. För egen del anser jag dessutom att den föreslagna återvinningsgrunden utgör ett nödvändigt komplement till de ändringar i 30 § och i återvinningsreglerna som jag i det föregående har förordat beträffande lagfart och inskrivning av tomträtt. Utan den nya återvinningsgrunden skulle nämligen situationen för den skattskyldige vara helt olika beroende på om han tar tillbaka sin ansökan om lagfart eller inskrivning av tomträtt före eller efter beslut om vilandeförklaring trots att motiven för återtagandet oftast är desamma. En sådan effekt av regleringen är inte önskvärd.

De återvinningsgrunder som anges i 1 mom. första stycket c) och d) i den nu gällande lydelsen avser fall då förvärvet blivit ogiltigt på grund av att föreskriven fastighetsbildning inte har skett eller att erforderligt tillstånd inte har lämnats av myndighet. I förslaget har inte ta-

gits upp någon direkt motsvarighet till de båda punkterna. De återvinningsgrunder som tas upp i punkterna a)—c) i förslaget torde täcka de fall som avses med de nuvarande punkterna c) och d). Vad som sagts nu äger motsvarande tillämpning i fråga om punkten e) i paragrafens nuvarande lydelse (jfr 4 kap. 3 § 1. och 6 § JB).

43 §

Enligt andra stycket i förevarande paragraf i dess nuvarande lydelse får ansökan om återvinning inte bifallas, om inte vilandeförklarad ansökan om lagfart, inskrivning eller inteckning återtas. Något återtagande blir inte aktuellt i de fall som föreslagits i 42 § 1 mom. a) och b). I fallet c) i nämnda mom. utgörs återvinningsgrunden av återtagande. Återtagande som villkor för återvinning kan därför utgå ur 43 §. Däremot bör som villkor för återvinning gälla att det vilandebevis som inskrivningsmyndigheten utfärdat i samband med vilandeförklaringen återställs. En regel härom har tagits upp i andra stycket. I övrigt är ändringarna i förevarande paragraf rent formella och innebär en terminologisk anpassning efter JB.

Övergångsbestämmelserna

Förordningen föreslås träda i kraft den 1 januari 1972, dvs samtidigt med att JB träder i kraft (punkt 1).

De nya bestämmelserna om skattepliktens inträde vid förvärv av fast egendom eller tomrätt bör lämpligen äga tillämpning, när ansökan i inskrivningsärendet görs efter förordningens ikraftträdande även om förvärvet skett dessförinnan. Har ansökan däremot gjorts före ikraftträdandet, bör äldre bestämmelser tillämpas. En föreskrift härom har tagits in i punkt 2. Av bestämmelsen följer att den nya återvinningsgrunden i 42 § 1 mom. första stycket c), liksom bestämmelserna i punkterna a) och b) i samma moment, inte äger tillämpning i ärende om återvinning av skatt som anhängiggjorts efter ikraftträdandet, om stämpelskatten avser ansökan som getts in till inskrivningsmyndigheten dessförinnan.

Den vid 4 § omnämnda övergångsbestämmelsen om fortsatt skattefrihet vid förvärv enligt lagen om arrendators förköpsrätt har tagits upp i punkt 3.

Hemställan

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att antaga ett inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning om ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 308)*.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

